

Tajik A: literature – Standard level – Paper 1
Tadjik A : littérature – Niveau moyen – Épreuve 1
Tayiko A: literatura – Nivel medio – Prueba 1

Friday 8 May 2015 (afternoon)
Vendredi 8 mai 2015 (après-midi)
Viernes 8 de mayo de 2015 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

Instructions to candidates

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a guided literary analysis on one passage only. In your answer you must address both of the guiding questions provided.
- The maximum mark for this examination paper is **[20 marks]**.

Instructions destinées aux candidats

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez une analyse littéraire dirigée d'un seul des passages. Les deux questions d'orientation fournies doivent être traitées dans votre réponse.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est de **[20 points]**.

Instrucciones para los alumnos

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un análisis literario guiado sobre un solo pasaje. Debe abordar las dos preguntas de orientación en su respuesta.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es **[20 puntos]**.

Аз ду порчаи зерин **танҳо якеро** интихоб намуда, онро таҳлили адаби намоед. Шумо бояд ба ҳар ду саволи дар поён овардашуда ҷавоб нависед.

1.

Қиссаи номмонӣ

– Ҳой, чол, – гуфт бибӣ Ҳодиса мад кашида, – пешакӣ гуфта монам, ки ба набераи якӯмамон ману шумо ном мемонем-а, писар шавад – шумо, духтар шавад – ман... Очаю додош ҳолӣ ҷавон, ба фарзандашон ном мондани худи онҳо айб мешавад-а! Кани, гӯед, писар шавад шумо чӣ ном мемонед?

5 – «Бача дар камар, номаш Музаффар» гуфтагӣ барин, ту аз ҳозир дар ғами номмонӣ нашав. Аввал чашми келинат сиҳат-саломат равшан шавад, баъд номи бача худ аз худ ёфт мешавад... – ҷавоб дод бобо Ҷавак.

Ба хушбахтии чолу кампир набераи якӯмашон сиҳат саломат ба дунё омада, ҳафт-ҳаштрӯза ҳам шуд. Як пагоҳ дар сари дастархони ношито падару писар ва келину модаршӯ нишаста аз ҳар дарак гап-гап мекарданд.

10 – Набераам духтар шавад ман ном мемонам гуфта будӣ. Кани акнун гап зан чӣ номи муносиб ёфтӣ! – гӯён бобо Ҷавак ба кампири худ ишора кард.

– Ҳа, воқеан, ман ҳам ҳаминро гуфтани будам, – гуфт бибӣ Ҳодиса, – ба набераам чунон номи зебои бамаънӣ ёфта мондам, ки ҳар кас шунавад, ҳавасаш меравад.

15 Ҳама якбора гӯш ба даҳони кампир дӯхта, мунтазир буданд, ки чӣ будани он номи «зебои бамаънӣ»-ро шунаванд.

– Агар шумоҳо розӣ бошeton, – суханаширо давом дод бибӣ Ҳодиса, – ба набераам Бибисешанбе ном мемонем, чунки дар рӯзи мубораки сешанбе ба дунё омад, пирам Бибисешанбе мададгораш мешаванд.

20 Бо шунидани таклифи бибӣ Ҳодиса дар авзои бобо Ҷавак дигаргунии ба назар намоёне зоҳир нашуд, аммо барои Каримҷон ин таклифи модараш гӯё як сатил яҳоб буд, ки нохост ба сараш рехтанд. Вай бо як табассуми хунукаки истехзоомез ба модараш нигоҳ карда, бо ишораи ҳайрат китфҳояшро боло кашида монд. Чунин табассуми истехзоомези андаке ҳаёралаш дар чеҳраи ҳамсари Каримҷон – модари меҳмони нав ҳам пайдо шуд.

25 Як-ду дақиқа ҳамашон хомӯш монданд.

– Хайр агар ин маъқул нашуда бошад, номашро Рамазоннисо монем, барои ин ки дар арафаи иди шарифи рамазон ба дунё омад, – бибӣ таклифи дуйӯмашро, ки ба ҳар эҳтимол ҳамчун захира нигоҳ дошта буд, ба майдон баровард.

30 Ҳарчанд дараҷаи хунукии ин таклифи кампир аз хунукии таклифи якӯмаш борҳо баландтар бошад ҳам, Каримҷон, бар хилофи чашмдошти модар, якбора тафсида рафт:

– Монед, бибиҷон, – гуфт ӯ бо қиддият, – аз баҳри ин хел номҳои динию хурофотӣ гузаред. Ҳам ман, ҳам келинатон одамони замони нав – муаллиму муаллима ҳастем, ин хел номҳои доқиюнусӣ мондан барои мо айб аст.

35 – Агар писар мешуд, ман ё Дарвешалӣ ном мемондам ё Султонназар, – гуфта бобо Ҷавак ҳам ба гап ҳамроҳ шуд.

– Ин номҳо ҳам акнун хоку туроб шудаанд, – Каримҷон гапашро ба ҳамон қиддият давом дод, – давраи дарवेशию султонӣ кайҳо гузашта рафтааст. Дар сурате, ки дар забони тоҷикӣ монанди Умед, Орзу, Шодӣ, Шодмон, Ҷамол, Даврон, Шараф, Олим, Далер, Ҳамдам, Роҳат, Лола, Ҳалима, Фирӯза, Пулод, Офтоб, Маҳтоб, Ситора барин садҳо номҳои мухтасару дилчаспи пурмаъно ҳастанд, барои чӣ баъзе касон ҳоло ҳам ба фарзандонашон номҳои дурмадарози чаламак, кӯҳна, бемаъно ва хандаовар мемонанд... Хоҳ ба шумоҳо маъқул шаваду хоҳ не, ман номи бачаро Саодат мемонам!

– Хайр, писарам, «ихтиёр ба дасти бахтиёр» гуфтаанд, фарзанд аз они тую келинам; мувофиқи табъатон чӣ ки ном монетон – майлатон! – бибӣ Ҳодиса асабӣ шудани писарашро дида, якбора ҳамин қадар гузашт карду аммо дар охири суханаш як иловача ҳам карда монд: – агар ба маслиҳати ман гӯш кунетон, номи набераам фақат Саодати холис нею Саодатбону шавад.

Ба ин илова ҳеҷ кас муқобил набаромад ва бибӣ Ҳодиса аз худ мамнун буд, ки дар бобати номи наберааш ба ҳар ҳол яке аз се таклифаш гузашт.

Абдусалом Деҳотӣ, *Асарҳои мунтахаб* (1957)

- (a) Изҳори назар намоед, ки нависанда бо кадом роҳҳо ва ба кадом дараҷа нигарониҳои аслиро дар порчаи мазкур нишон додааст.
- (b) Шумо оиди шахсият чӣ гуфта метавонед, ки он дар қитъаи мазкур чӣ гуна таҷассум ёфтааст?

2.

**Шеър аз Маснави Мавлоно
Чалолиддин Румӣ**

- Аз Худо чӯем тавфиқи адаб,
 Бе адаб маҳрум шуд аз лутфи раб.
 Бе адаб танҳо на худро дошт бад,
 Балки оташ дар ҳама офоқ зад.
- 5 Моида аз осмон дармерасид,
 Бе судоу бе фурӯхту бе харид.
 Дар миёни қавми Мӯсо чанд кас
 Бе адаб гуфтанд: «Кӯ сиру адас?»
 Мунқатеъ шуд нону хону осмон,
- 10 Монд ранчи зиръу белу досмон.
 Боз Исо чун шафоат кард ҳақ,
 Хон фиристоду ғанимат бар табақ.
 Боз густохон адаб бигзоштанд,
 Чун гадоён заллаҳо бардоштанд.
- 15 Лоба кард Исо эшонро, ки ин
 Доим асту кам нагардад дар замин.
 Бадгумонӣ кардану ҳирсоварӣ,
 Куфр бошад пеши хони меҳтарӣ.
 3-он гадорӯёни нодида зи оз,
- 20 Он дари раҳмат бар эшон шуд фароз.
 Абр бар н-ояд пайи манъи закот,
 В-аз зино афтод вабо андар чиҳот.
 Ҳар чӣ бар ту ояд аз зулмоту ғам,
 Он зи бебокӣ ва густохист ҳам.
- 25 Ҳар кӣ бебокӣ кунад дар роҳи дӯст,
 Раҳзани мардон шуду номард ӯ-ст.
 Аз адаб пурнур гаштаст ин фалак,
 В-аз адаб маъсуму пок омад малак.
 Бад зи густохӣ кусуфи офтоб,
- 30 Шуд Азозиле зи чуръот радди боб.

Чалолиддин Румӣ, *Маснави Маънавӣ* (2004)

- (a) Шарҳ диҳед, ки шеъри мазкур кадом масъалаҳои марказиро барои хонанда пешкаш мекунад ва бо кадом роҳ.
- (b) Шумо оиди хусусиятҳо ва структураи забон, ки барои ба ҳадаф расидан дар ин шеър истифода шудааст, чӣ гуфта метавонед?
-